

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/111/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117214879
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117214879.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: G.P. L., P.. XX.XX.XXXX, X. Y. H. XXX, toho času bytom X. Č.. XXX, štátny občan SR, zastúpeného právnym zástupcom: STEHURA & partners, v.o.s., Advokátska kancelária, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, kancelária Dolný val 574/7, 010 01 Žilina, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní o zaplatenie 4 675,77 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4 675,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4 675,77 eur od 27.04.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 27.04.2017, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 4 675,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4 675,77 eur od podania žaloby, t.j. od 27.04.2017, do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1500 eur zo dňa 27.08.2014, zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX P.a sumu 1500 eur zo dňa 05.09.2014. Uviedol, že predmetné zmluvy uzatváral na podnet kamaráta, s tým, že mu pomôže, zoberie úver na seba a on ho bude splácať. Pri uzatváraní zmlúv mu žalovaný predložil zmluvnú predtlač, ktorú podpísal bez toho, aby bližšie porozumel jej obsahu. Zástupca žalovaného mu pri podpise povedal, že ak chce pôžičku, musí predmetnú zmluvu podpísať a že sa nemusí obávať, nakoľko ide o štandardnú zmluvu. Súčasne s predmetnými zmluvami musel podpísať aj dohody o poskytovaní služieb. Mal za to, že v danom prípade ide čisto o spotrebiteľský vzťah, pričom predmetná zmluva musí obsahovať všetky náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ úveru vyžaduje. Bol názoru, že predmetná zmluva nespĺňa viaceré podmienky zákona č. 129/2010 Z.z. Citoval § 2 písm. i), g), h), § 9 ods. 2 písm. f, j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle citovaných zákonných ustanovení mal za to, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť musí byť vyjadrená ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom sa zarátavajú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ako aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Poukázal, že v predmetnej zmluve 8500078524 je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť uvedená vo výške 2 142,06 eur. Zdôraznil, že žalovaný pri uvádzaní celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť však nepostupoval správne, nakoľko do

nej nezahrnul splátky poplatku podľa dohody o poskytovaní služieb v celkovej výške 1 451,52 eur (42 x 34,56 eur). V predmetnej zmluve XXXXXXXXXXXX G.e celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť uvedená vo výške 1 967 eur. Žalovaný však pri uvádzaní celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nepostupoval správne, nakoľko do nej nezahrnul splátky poplatku podľa dohody o poskytovaní služieb v celkovej výške 1 310,40 eur (36 x 36,40 eur). Mal tiež za to, že žalovaný v predmetných zmluvách uviedol chybné údaje o RPMN. Uviedol, že do výpočtu RPMN sa započítavajú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda aj všetky poplatky spojené s poskytnutým úverom. Žalovaný však do výpočtu RPMN nezahrnul poplatky podľa dohôd o poskytovaní služieb vo výške 1 451,52 pri zmluve XXXXXXXXXXXX a vo výške 1 310,40 pri zmluve XXXXXXXXXXXX. Konanie žalovaného pri poskytovaní úveru tým, že do celkových nákladov spotrebiteľa a do výpočtu RPMN nezahrnul všetky poplatky spojené s poskytnutým úverom a v danom prípade poplatky podľa dohôd o poskytovaní služieb a tieto poplatky skryl pod samostatné dohody o poskytovaní služieb, čím následne znemožnil spotrebiteľovi dosiahnuť reálnu predstavu o poskytovanom úvere zodpovedajúcu skutočnosti je nutné považovať za mimoriadne nekalú obchodnú praktiku. Bol názoru, že nezahrnutím poplatkov podľa dohody o poskytovaní služieb do celkových nákladov a výpočtu RPMN išlo zo strany žalovaného o nekalú obchodnú praktiku, konanie v rozpore s dobrými mravmi a konanie bez odbornej starostlivosti s tým, že ide o mimoriadne závažnú nekalú činnosť, pretože žalobca nemal zabezpečenú reálnu objektívnu možnosť porovnania úverov z hľadiska výšky RPMN a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Mal za to, že predmetné dohody o poskytovaní služieb predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky, a teda sú neplatné. Žalovaný ako veriteľ totiž zinkasuje poplatok za službu, hoci žiadnu službu spotrebiteľovi neposkytuje a možno v budúcnosti ani neposkytne. Mal za to, že predmetné zmluvy neobsahujú ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 presne definuje aké náležitosti okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka) musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 ods. 2 písm. k) zákon uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa platnej úpravy v čase uzavretia zmluvy žalobcu so žalovaným bola aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Mal za jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. Poukázal, že v danom prípade vak tento údaj v zmluvách absentuje. Citoval § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Konštatoval, že zo strany žalovaného pri podpise úverovej zmluvy boli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, dané úvery sa musia považovať za bezúročné a bez poplatkov. Mal za to, že nakoľko predmetné úverové zmluvy sú zo zákona považované za bezúročné a bez poplatkov, žalobca bol povinný vrátiť žalovanému len sumu, ktorú si od žalobcu požičal. Poukázal, že žalovaný mu na základe zmluvy XXXXXXXXXXXX vyplatil 1 450 eur (1 500 eur - 50 eur) a na základe zmluvy XXXXXXXXXXXX vyplatil sumu 1 350 eur (1500 eur - 150 eur), nakoľko poplatky za poskytnutie úverov si hneď započítal na poskytnuté úvery. Celkovo žalovaný žalobcovi poskytol sumu 2 800 eur. Žalobca žalovanému postupnými platbami vrátil až sumu 7 475,77 eur (na zmluvu 8500077302 sumu 3 755,91 eur a na V. XXXXXXXXXXXX sumu 3 719,86 eur). Citoval § 451 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Konštatoval, že žalovaný ako podnikateľ, ktorého predmetnom podnikania je aj dlhodobo poskytovanie úverov sa uvedeným konaním bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a to tým, že so žalobcom uzatvoril zmluvy o spotrebiteľskom úvere s nedostatkami vytyčnými vyššie. Namietal, že žalovaný neuviedol všetky skutočnosti prináležiace k zmluve o spotrebiteľskom úvere, hoc o tejto povinnosti dlhodobo vedel. Rovnako namietal, že žalovaný od žalobcu požadoval rôzne plnenia, hoc vedel, že uvedené zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú bezúročné a bez poplatkov.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 07.08.2017, doručenom Okresnému súdu Žilina dňa 14.08.2017, k podanej žalobe uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom, teda aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné posudzovať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/516/2015 zo dňa 29.10.2015. V tejto súvislosti vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu a žiadal aby okresný súd postúpil vec vecne a miestne príslušnému súdu, ktorým je všeobecný súd žalovaného, t.j. v tomto prípade Okresný súd Bratislava I. Citoval § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy č. 8200057008. Mal za to, že RPMN sa nepočíta z celkovej čistky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale z celkových

nákladov. S poukazom na § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. konštatoval, že RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Mal za to, že Dohoda o poskytovaní služieb nie je podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle uvedeného a na základe § 2 písm. g) zákona bol názoru, že odplata podľa dohody o poskytovaní služieb sa nezapočítava do celkových nákladov a ani do výpočtu RPMN. Uviedol, že Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpísaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlížník podpísaním tlačiva neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytovaní služieb. To, že uzavretie dohody je samostatné napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie dohody od ostatného obsahu zmluvy. Definoval priemerného spotrebiteľa. Mal za to, že v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej plynúcich. Tvrdil, že dohoda o poskytovaní služieb je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 OZ. Po právnej stránke je tak vylúčený jej záver o neprijateľnosti. Citoval § 53 ods. 1 OZ. Výpočet RPMN žalobcom prostredníctvom internetovej kalkulačky nepovažoval za hodnoverný dôkaz. Ďalej uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval v každom prípade, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhradili v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. Mal za to, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu obsahuje výšku splátok, termín ich splatnosti, ako aj počet splátok. Poukázal, že zmluva obsahuje zákonom požadovanú výšku splátky (53,25 eur / 47,43 eur), termín splatnosti splátky (uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmlúv) a počet splátok (42), nad rámec obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k.) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. Zdôraznil, že pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné vychádzať zo smernice Rady 2008/48 (čl. 22 ods. 1 smernice). Citoval článok 10 ods. 1 písm. h) smernice. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Poprel aj pravdivosť tvrdení žalobcu o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Poukázal na ust. článku 4 ods. 4.5 a článok 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv. Tvrdil, že deň poslednej splatnosti je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru. Mal za to, že jej splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. Poprel dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia. Citoval § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Mal za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku. Vzniesol námietku premlčania. Citoval § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Namietal, že by žalovaný vedel o bezdôvodnom obohatení z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy. Uviedol, že subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že „poškodený“, subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bol názoru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, v akom okamihu mal k dispozícii skutkové a právne vedomosti o bezdôvodnom obohatení sa žalovaného na jeho úkor. Žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

4. Žalobca v replike osobne podanej na Okresnom súde Žilina dňa 28.08.2017 navyše uviedol, že v danom prípade ide o čisto spotrebiteľský spor. CSP nerozlišuje v ust. § 19 písm. d) medzi spormi zo spotrebiteľskej zmluvy ohľadom existencie/neexistencie neprijateľných zmluvných podmienok a následkov z toho plynúcich a inými spormi. Mal preto za potrebné aplikovať extenzívny výklad predmetného ustanovenia, pretože miestna príslušnosť je daná na výber vo všetkých spotrebiteľských sporoch. Námietku miestnej nepríslušnosti tak považoval za nedôvodnú. Ďalej uviedol, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť musí byť vyjadrená ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľských úverom, pričom do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľských úverom sa zarátavajú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ako aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Opakovane zdôraznil, že žalovaný v predmetných zmluvách chybne uviedol údaje o RPMN. Pri vznesenej námietke premlčania poukázal, že žalovaný žiadnym spôsobom nekonkretizuje svoju námietku. Uviedol, že žalobou uplatnený nárok predstavuje sumy splátok ktoré žalovanému zaplatil od 28.11.2015. Žaloba bola podaná na súde dňa 27.04.2017, teda v rámci tak dvojročnej subjektívnej, ako aj trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Námietku premlčania tak vyhodnotil ako nedôvodnú.

5. Žalovaný v duplike doručenej Okresnému súdu Žilina dňa 29.09.2017 poprel tvrdenie žalobcu, že pri uvádzaní celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v predmetných zmluvách nepostupoval správne, nakoľko do nej nezahrnul splátky podľa dohody o poskytovaní služieb. V tejto súvislosti poprel rovnako aj tvrdenie žalobcu o chybne uvedenom údají o RPMN v zmluve. Poukázal na § 2 písm. g)

v spojení s § 2 písm. h) a písm. i) zákona č. 129/2010. Uviedol, že vzhľadom na to, že dohoda o poskytovaní služieb bola uzatvorená ako samostatný právny úkon, jej uzatvorenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou pre iný vzťah. Považoval za vylúčené, aby odplata za poskytnutie služieb v zmysle uvedenej dohody bola zahrnutá do výšky RPMN a celkovej čiastky.

6. Súd následne nariadil pojednávanie na deň 27.11.2017, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a vyhlásil rozhodnutie vo veci samej.

7. Právny zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že zotrváva na podanej žalobe a replike, pričom nad rámec obsahu odôvodnenia žaloby a repliky uviedol, že dohody o poskytovaní služieb predstavujú neprimerané zmluvné podmienky, a teda sú neplatné. Žalovaný, ako veriteľ totiž inkasuje poplatok za službu, hoci žiadnu službu spotrebiteľovi neposkytuje a možno ani v budúcnosti neposkytne, teda, že spotrebiteľ ju nevyužije. Cena za poskytovanie služieb predstavuje takmer 100% poskytnutého úveru - istiny úveru. Uvedené vyplýva aj zo samotného oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Tvrdil, že dojednaná výška odmeny je neprimeraná, nielen voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia v zmysle dohody o poskytovaní služieb, ale aj vo vzťahu poskytnutému úveru. Predmetom dohôd o poskytovaní služieb sú bežné služby, ktoré poskytujú banky, nebankové subjekty a ktoré by mala pokrývať odplata za úver, prípadne sú kryté nejakými poplatkami za konkrétny úkon, či službu, ako napr. upozornenie za neplatenie a pod. Mal za to, že skutočným účelom predmetných dohôd je takýmto spôsobom, teda budiacim na prvý pohľad zdanie, že je všetko v poriadku, že ide o samostatný zmluvný vzťah, nepodmieňujúci uzavretie úverovej zmluvy, navýšiť odplatu za poskytnutý úver, a to viac ako o 200% tak, aby táto suma nebola uvedená v úverovej zmluve. Konštatoval, že týmto postupom sa žalovaný snaží dosiahnuť to, aby sa odplata za poskytovanie služieb nezapočítavala do výpočtu RPMN v úverovej zmluve. Bol názoru, že týmto spôsobom dochádza zo strany žalovaného k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, čo má s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka za následok absolútnu neplatnosť dohôd o poskytovaní služieb pre obchádzanie zákona, tiež aj pre rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ ide o výšku odplaty. Ďalej uviedol, že žalobca sa obrátil na Národnú banku Slovenska ako orgán dohľadu s podnetom, aby prešetrila, resp. preskúmala dôvodnosť predmetných dohôd, pričom národná banka mu listom zo dňa 18.10.2016 oznámila, že zastáva názor, že v prípade týchto dohôd, v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ide o neprimeranú zmluvnú podmienku, nakoľko od spotrebiteľa sa požaduje uhradenie plnení, za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Taktiež, že žalovaný uzatváraním zmlúv o doplnkových službách si zvyšoval odplatu za poskytnutie finančných úverových prostriedkov, nakoľko poplatok za služby súvisí so spotrebiteľskou úverovou zmluvou a mal by byť započítaný do nákladov súvisiacich so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a teda aj do odplaty. Žalobca sa na základe predmetného listu resp. stanoviska národnej banky, obrátil na miestne a vecne príslušný súd so svojou žalobou.

8. Právny zástupca žalovaného pred súdom uviedol, že zotrváva na podanom vyjadrení a duplike, pričom nad rámec obsahu odôvodnenia vyjadrenia a dupliky k dohodám o poskytovaní služieb uviedol, že v tejto súvislosti sa nejedná o jednu službu, ale súhrn viacerých služieb, ktoré sú poskytované jednak automaticky, niektoré, ako napr. odklad splátok, je poskytovaný z iniciatívy dlžníka. Považoval tak za nemožné tvrdiť, že v danom prípade žiadne služby poskytované neboli, nakoľko samotná dohoda o poskytovaní vo svojom texte predpokladá možnosť aj automatického poskytovania niektorých z nich. Poukázal na článok III. predmetnej dohody o poskytovaní služieb, v rámci ktorého je upravená možnosť výpovede, resp. ukončenia takejto dohody o poskytovaní služieb. Došlo by samozrejme k úprave splátkového kalendára a následne by sa pokračovalo v splácaní splátok bez zahrnutia tejto dohody o poskytovaní služieb. Samotná zmluva o revolvingovom úvere, resp. zmluvy o revolvingovom úvere predpokladajú jednak výšku mesačnej splátky so zahrnutím dohody o poskytovaní služieb, jednak bez tohto zahrnutia. Už z tohto faktu, ktorý je uvedený na prednej strane zmluvy o revolvingovom úvere v bodoch 5/ a 6/, je zrejmé, že predmetná dohoda nie je obligatónym právnym úkonom, ktorý je dlžník povinný uzatvoriť. Takisto žalobca v danom prípade nikdy nenamietal, a to až do úplného zaplatenia predmetných úverov, že by odplatu za predmetnú dohodu nechcel platiť, že by mu služby neboli poskytované, že by o ne nemal záujem a pod. Mal za to, že tieto tvrdenia sú do značnej miery účelové s cieľom obohatiť sa na úkor žalovaného. K obligatórnej náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere, a to výške, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov poukázal na smernicu 2008/48 európskych spoločenstiev, ktorá bola implementovaná do zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde vnútroštátny zákonodarca konštruje právo spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku, ktorá uvedené náležitosti obsahuje. Ak by teda malo byť toto povinnosťou zmluvy, tak potom by zákonodarca zbytočne konštruoval takéto právo spotrebiteľa, ak by to už v zmluve muselo byť uvedené. Poukázal, že v súvislosti s

rozhodnutím C-42/2015, dochádza od 01.01.2018 aj k zmene zákona o spotrebiteľských úveroch, a to novelou zákona o bankách, schválenou Národnou radou Slovenskej republiky dňa 12.10.2017, kedy zákonodarca v súlade s harmonizovanými ustanoveniami smernice, ktorá bola implementovaná do zákona o spotrebiteľských úveroch toto ustanovenie zrušil a nahradil ho teda pojmom frekvencia splátok tak, ako to uvádza pôvodná smernica. Trval na tom, že aj nakoľko síce daný zákon, resp. daná novela zákona nepripúšťa pravú retroaktivitu, v súvislosti s eurokomformným výkladom, malo aj v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. v roku 2014, byť predmetné ustanovenie vykladané eurokomformne a teda tak, že zmluva má obsahovať údaj o frekvencii splátok úveru, čo v danom prípade bolo splnené. Rovnako poukázal, že zo strany žalobcu žiadnym spôsobom nedošlo k špecifikovaniu nároku na bezdôvodné obohatenie, resp. momentu, v ktorom sa o údajnom bezdôvodnom obohatení žalovaného preukázateľne dozvedel. Mal za to, že podaná žaloba je bezdôvodná.

9. Okresný súd vo veci samej rozhodol v poradí prvým rozsudkom č.k. 41Csp/111/2017-71 zo dňa 27.11.2017, tak že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 675,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4 675,77 eur od 27.04.2017 do zaplatenia. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. Okresný súd z dôvodu absencie náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona vyhodnotil poskytnutý úver na základe predmetnej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, s tým, že žalobca mal voči žalovanému nárok na zaplatenie len skutočne poskytnutých finančných prostriedkov, a teda finančné prostriedky uhradené žalobcom žalovanému nad rámec poskytnutej istiny predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu.

10. Proti tomuto rozsudku bolo zo strany žalovaného podané odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia danej veci zo strany okresného súdu ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru pre absenciu náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 7Co/96/2018-134 zo dňa 27.06.2018 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 56/2018, 3Cdo 146/2017 a 3Cdo 211/2017, v ktorých sa konštatuje nesprávnosť právneho posúdenia v posúdení otázky splnenia náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. k) zákona a ktorá bola podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný. Uviedol, že eurokonformným výkladom ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona NS SR dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona uvádza pojmy výška alebo počet, či termíny splátok istiny úrokov a poplatkov je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úrok a iné platby. Okresnému súdu odvolací súd uložil v novom konaní posúdiť oprávnenosť uplatňovaného nároku žalobcu aj vzhľadom na ďalšie namietané skutočnosti v žalobnom návrhu vo vzťahu k zmluvám o úvere medzi stranami sporu, nakoľko tieto súd v napadnutom rozhodnutí neposudzoval.

12. Následne okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie na deň 29.10.2018, na ktoré sa dostavili právni zástupcovia strán sporu.

13. Právny zástupca žalobcu pred súdom zotrval na všetkých doterajších písomných aj ústnych prednesoch a námietkach prezentovaných v danej veci. Trval na tom, že poskytnutý úver je z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí bezúročný a bezpoplatkov, a žalobca má tak nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

14. Právny zástupca žalovaného uviedol, že RPMN bola v zmluve správne uvedená, z dôvodu že dohoda o poskytovaní služieb bola dobrovoľná a nebola podmienkou, ani predpokladom na získanie úveru, tak ani odplata za poskytnutie tohto balíka služieb sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN. Pokiaľ ide o absenciu termínu konečnej splatnosti, uviedol, že tento bol riadne uvedený, ako to vychádza aj z ustanovení a zmluvných dojednaní z odseku 4, odsek 4, 5, z ktorých vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti. Rovnako dátum splatnosti poslednej splátky je aj explicitné vyjadrenie v oznámení veriteľa o schválení

úveru a tiež termín konečnej splatnosti bol určený aj podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok.

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

15. Okresný súd v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu č.k. 11Co/167/2017-265 zo dňa 12.09.2017 opätovne, ex offo, v prvom rade preskúmaval predmetné spotrebiteľské zmluvy a vyhodnocoval, či tieto obsahujú všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.

16. Súd sa znova dôsledne oboznámil s obsahom spisového materiálu a listinnými dôkazmi, a to žiadosťou/zmluvou o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 (č.l. 4 spisu), žiadosťou/zmluvou o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX V.o dňa 27.08.2014 (č.l. 5 spisu), listinou s názvom Odpoveď na žiadosť zo dňa 19.07.2016 (č.l. 8 spisu), listinou s názvom Odpoveď na žiadosť o predčasné splatenie úveru s koncovým číslom XXX zo dňa 14.07.2016 (č.l. 9 spisu), výpisom z účtu M. SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX A. prijatej platbe 1 450 eur (č.l. 10 spisu), výpisom z účtu M. SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX o prijatej platbe 1 350 eur (č.l. 11 spisu), potvrdením o prevzatí peňažných prostriedkov zo dňa 26.10.2016 vo výške 600 eur a vo výške 400 eur (č.l. 12 spisu), listinou s názvom oznámenie zo dňa 16.11.2016 (č.l. 13 spisu), listinou s názvom oznámenie zo dňa 28.09.2016 (č.l. 14 spisu), potvrdením o prevzatí peňažných prostriedkov zo dňa 26.10.2016 vo výške 47,95 eur a vo výške 55,83 eur (č.l. 15 spisu), oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluvou o revolvingovom úvere č. 85000078524 zo dňa 05.09.2014 (č.l. 31 spisu), oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2014 (č.l. 34 spisu), dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2014 (č.l. 50-51 spisu), dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 (č.l. 52-53 spisu), listom NBS zo dňa 18.10.2016.

17. Z predloženej žiadosti/zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalobcom podpísanej dňa 26.08.2014 a žalovaným dňa 27.08.2014 mal okresný súd preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver s úverovým rámcom vo výške 1 500 Eur. Vyčerpané sumy sa žalobca zaviazal splácať v 36 splátkach mesačne vo výške 53,25 eur. Celková čiastka úveru predstavovala 1 967 eur. Ročná úroková sadzba bola vo výške 18,03 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, priemerná RPMN 44,06 % a predpokladaná RPMN 20,91 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 50 eur. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2014 výška mesačnej splátky 53,25 eur (istina 41,67 eur + úroky 11,58 eur), splátka podľa dohody o poskytnutí služieb 36,40 eur, výška celkovej platby na úhradu 89,65 eur, dátum splatnosti prvej splátky 01.10.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.09.2017, periodicita splácania úveru mesačná. Dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 1, celková odplata za poskytnuté služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb 1 310,40 eur.

18. Z predloženej žiadosti/zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalobcom podpísanej dňa 03.09.2014 a žalovaným dňa 05.09.2014 bolo preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver s úverovým rámcom vo výške 1 500 Eur. Vyčerpané sumy sa žalobca zaviazal splácať v 42 splátkach mesačne vo výške 47,43 eur. Celková čiastka úveru predstavovala 2 142,06 eur. Ročná úroková sadzba bola vo výške 18,08 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, priemerná RPMN 44,06 % a predpokladaná RPMN 26,17 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 150 eur. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 výška mesačnej splátky 47,43 eur (istina 35,71 eur + úroky 11,72 eur), splátka podľa dohody o poskytnutí služieb 34,56 eur, výška celkovej platby na úhradu 81,99 eur dátum splatnosti prvej splátky 07.10.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 07.03.2018, periodicita splácania úveru mesačná. Dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 7, celková odplata za poskytnuté služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb 1 451,52 eur.

19. Podľa dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2014 a dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 okresný súd zistil, že dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k predmetným zmluvám. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník má právo ale nie povinnosť využiť služby, rovnako tak právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, týmto nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú dobrovoľné a doplnkové, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie zmluvného vzťahu. Jednotlivé služby sú poskytované

zákazníkovi automaticky alebo na základe uplatnenia práva zákazníka na ich poskytnutie. Na základe dohody sa poskytujú uvedené služby za dohodnutú odplatu. Ak nedôjde k uzavretiu tejto dohody zákazník je oprávnený požiadať o poskytnutie jednotlivých služieb aj samostatne a ich cena sa riadi platným sadzobníkom poplatkov. Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Celková výška splátky úveru s úrokom spolu so splátkou odplaty podľa tejto dohody sa uvedú aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Na základe tejto dohody sa poskytuje zákazníkovi balíček služieb pozostávajúci z informácie o zostávajúcich záväzkoch, odkladu splatnosti splátok, informácie pred splatnosťou splátky, informácie o prijatí platby, vyhotovenia a zaslania kópie dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovania platieb na príslušnú zmluvu, druhej upomienky zdarma, a podpory call centra a osobného stretnutia s viazaným finančným agentom (č.l. 53-54 spisu).

20. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd rovnako za preukázané, že žalobca žalovanému poskytol žalobcovi na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX N. č. XXXXXXXXXXXX úvery vo výške 3 000 eur, avšak celkovo žalobcovi poskytol čiastku len vo výške 2 800 eur (1 450 + 1 350), keď sumu 200 eur (50 + 150) si žalobca hneď pri poskytnutí úverov stiahol ako odplatu za poskytnutie úverov (č.l. 10-11, 31, 34 spisu). Žalobca zaplatil žalovanému na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX W.elkovo sumu 3 719,86 eur a na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX W.elkovo sumu 3 755,91 eur, t.j. celkovo 7 475,77 eur (č.l. 8-15 spisu).

21. Zo žaloby a z doložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňuje voči žalovanému nároky vzniknuté z titulu bezdôvodného obohatenia odvodzujúceho od uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2014 znejúcej na sumu 1 500 eur a zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2014 znejúcej na sumu 1 500 eur. Žalobca zmluvy uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe predmetnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa tak hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Súd má tak za to, že právny vzťah založený úverovou zmluvou je potrebné kvalifikovať ako vzťah spotrebiteľský.

22. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd danú vec právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení právnych predpisov, resp. v súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v čase vzniku zmluvných vzťahov.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. s), t) a v) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa; ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa a požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný; ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. g), h) a l) zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom; celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 9 ods. 13 zákona 129/2010 Z.z. ak ďalej nie je ustanovené inak, veriteľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie vzájomne závislej zmluvy, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a najmä ktorej predmetom je čo aj len sčasti plnenie, ktoré je veriteľ podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať spotrebiteľovi aj bez uzavretia takejto zmluvy. Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté

Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Podľa § 7 ods. 2 písm. a), b) a ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostredku opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

23. Keďže v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a aj v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXXXX jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

24. Preskúmaním obsahu každej zo zmlúv, súd zistil, že v týchto absentuje obligatórna náležitosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), t.j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), t.j. doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

25. Samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)). Okresný súd v rozčlenení splátok istiny vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je viazaný, a to že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy k dispozícii v číselnom

vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úrok a iné platby. V tomto smere tak okresný súd v internciách názoru odvolacieho súdu konštatoval iný právny záver ako v poradí prvom rozsudku. Okresný súd však poukazuje, že v daných zmluvách úplne absentuje termín splátok. Na tomto mieste považuje okresný súd za potrebné upozorniť aj na názor Krajského súdu v Žiline prezentovaný v rozhodnutí sp. zn. 5Co/187/2018 zo dňa 30.08.2018, podľa ktorého i vzhľadom na rozhodovaciu prax NS SR absencia náležitostí vymedzenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 ku dňu uzatvorenia zmlúv zakladala bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru (§ 9 ods. 2 písm. k)).

26. Preskúmaním obsahu zmlúv, súd ďalej zistil, že v týchto absentuje aj obligatórna náležitosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona, t.j. konečná splatnosť úveru. Ustanovenie zmlúv, ktoré stanovovalo splatnosť úveru počtom 42 a 36 mesačných splátok, nemožno podľa názoru súdu považovať za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Takýto údaj však stranami sporu uzavreté zmluvy neobsahovali.

27. Vzhľadom na uvedené, z dôvodu absencie náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a f) citovaného zákona sa v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd v tomto smere ďalej uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované zákonom musia byť obsiahnuté priamo v zmluve. Aktom, ktorým by boli dojednané náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nie sú podľa názoru súdu ani zmluvné podmienky, či iné listiny tvoriace prílohu zmluvy. Preto tvrdenie žalobcu ohľadne obsahu podstatných náležitostí zmluvy v previazaných komponentoch v podobe VOP, oznámenia o schválení úveru, považoval súd za právne bezvýznamné. Obchodné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby v nich boli obsiahnuté dojednania predstavujúce podstatné náležitosti. Rovnako má okresný súd za to, že pre konštatovanie splnenia obligatórnej náležitosti vychádzajú z právneho záveru o nutnosti zahrnutia obligatórnych náležitostí priamo do zmluvy, nepostačuje ani existencia oznámenia o schválení úveru. Okresný súd zastáva názor, že v prípade spotrebiteľských zmlúv, primárne vzhľadom aj na ochranu spotrebiteľa, je žiaduce a súladné so zákonom všetky obligatórne náležitosti ustanoviť priamo do zmluvy a nie do iných listinných dokumentov bez ohľadu na ich formu, či názov. Navyiac z vykonaného dokazovania v danej veci je zrejmé, že oznámenie o schválení úveru, je podpísané iba žalovaným.

28. Súd dospel k záveru, že žalovanému tak v danom prípade nemohol vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov alebo poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu tak vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Žalovaný mal pri právnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov nárok len na zaplatenie čistej istiny úveru t.j. skutočne poskytnutých finančných prostriedkov úveru 2 800 eur.

29. Pokiaľ ide o dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2014 a XXXXXXXXXXXX a 05.09.2014 okresný súd dospel k záveru o ich absolútnej neplatnosti v súlade s § 3 ods. 1 a 39 Občianskeho zákonníka. Okresný súd odplatu za poskytnutie služby v celkovej výške 1 310,40 eur pri dohode č. XXXXXXXXXXXX a v celkovej výške 1 451,52 eur pri dohode č. XXXXXXXXXXXX považoval vzhľadom na výšku poskytnutých úverov za neprimerane vysokú. Dohody, ktoré oprávňovali žalovaného na takéto neprimerané vysoké odplaty okresný súd vyhodnotil ako neprijateľné, v rozpore s dobrými mravmi a absolútne neplatné. Vopred pripravenými dohodami, ktorých obsah žalobca nemohol ovplyvniť, resp. meniť, si žalobca zhoršil ako spotrebiteľ svoje zmluvné postavenie, s tým, že platil za služby, ktoré mu žalobca pri uzatváraní dohôd neposkytol, resp. žalobca platil za služby, ktoré v budúcnosti ani nemusel využiť, resp. v čase poskytnutia úverov a uzavretia predmetných dohôd nebolo žalobcovi zrejmé, či takúto službu vôbec reálne využije. Dohody o poskytnutí služieb je potrebné považovať za neplatné právne úkony, za nekalú obchodnú prax žalovaného. Pokiaľ dohody o poskytovaní služby boli ako samostatné listiny, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanie. Napokon v konaní nebolo preukázané, či žalobca balíčok služieb poskytnutých predmetnými dohodami skutočne aj využil, napriek tvrdeniu, že niektoré sa poskytujú automaticky. Z týchto dohôd zároveň

nevyplýva možnosť vrátenia, či započítania odplaty v prípade nevyužitia predmetných služieb, čo podľa názoru okresného súdu možno považovať za nekalú obchodnú praktiku v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. Pokiaľ nebolo v konaní preukázané, že žalovaný v súlade s dohodami o poskytnutí služieb žalobcovi plnil, resp. nebolo preukázané vzájomné plnenie medzi stranami sporu neprichádza do úvahy ani aplikácia § 457 OZ. Navyiac okresný súd upriamuje zvlášť pozornosť na čl. 1 bodu dohôd, podľa ktorého žalobca mal právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, avšak tým nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu, ktorý okresný súd považuje za rozporný s dobrými mravmi. Okresný súd pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia považuje za potrebné uviesť, že balíček služieb poskytnutý predmetnými dohodami možno posúdiť ako bežné služby, ktoré banky, či nebankové subjekty poskytujú a ktoré by mala pokrývať odplata za úver, ktorá v danom prípade predstavovala celkovo sumu 200 eur. Nejednalo sa o nejaké špecifické, či finančne náročné, bežne neposkytované služby poskytované zo strany žalovaného.

30. Na tomto mieste okresný súd dodáva, že má za to, že odplata za poskytnuté služby mala byť jednoznačne zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g), h) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nezahrnutie tejto odplaty do celkových nákladov ovplyvnilo aj správnosť údaju skutočnej RPMN, pretože ak by bola odplata zahrnutá do celkových nákladov, celková výška RPMN by bola oveľa vyššia ako bola prezentovaná. Zároveň možno považovať praktiku žalovaného, ktorý oddelil zmluvu o úvere od dohody o poskytovaní služieb, čím došlo k uvedeniu nesprávnej výšky celkových nákladov, a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN za nekalú obchodnú praktiku s poukazom na § 7 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľov. Aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN sú poskytnuté úvery jednoznačne bezúročné a bezpoplatkov.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd pri rozhodovaní v danej veci o rozsahu bezdôvodného obohatenia vychádzal len zo skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi.

32. Pri zisťovaní rozsahu bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z prehľadu prijatých platieb, z ktorého vyplýva, že žalovaný na základe predmetných spotrebiteľských zmlúv o úvere vyplatil žalobcovi celkovo sumu 2 800 eur a žalobca uhradil k zmluvám celkovo sumu 7 475,77 eur, t.j. postupnými platbami vychádzajúc z právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru preplatil žalobca žalovanému sumu 4 675,77 eur. Táto suma 4 675,77 eur tak predstavuje rozsah bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, resp. majetkový prospech na strane žalovaného získaný plnením bez právneho dôvodu, ktorý je žalovaný povinný podľa § 451 Občianskeho zákonníka žalobcovi vydať.

33. Súd sa zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania a túto vyhodnotil ako podanú nedôvodne. Trojročná objektívna lehota jednoznačne neuplynula už len z toho dôvodu, že predmetná zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola podpísaná 27.08.2014 a predmetná zmluva č. 8500078524 bola podpísaná 05.09.2014 a žaloba bola podaná dňa 27.04.2017, teda ešte pred uplynutím trojročnej objektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o dvojročnú subjektívnu lehotu, okresný súd má za to, že táto bola rovnako dodržaná. Poukazuje, že žalobou uplatnený nárok predstavuje sumy splátok od 28.11.2015. Zdôrazňuje, že k preplateniu poskytnutej istiny došlo pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX splátkou zo dňa 28.11.2015 a pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX splátkou rovnako zo dňa 28.11.2015. Žaloba bola podaná dňa 27.04.2017. Žalobca teda až dňa 28.11.2015 začal poskytnuté istiny preplácať. Navyiac žalovaný k predmetným úverom dopytoval NBS, ktorá mu dňa 18.10.2016 poskytla svoje stanovisko. Žalobca sa na základe predmetného listu resp. stanoviska národnej banky, obrátil na miestne a vecne príslušný súd so svojou žalobou.

34. Rovnako za nedôvodnú okresný súd vyhodnotil aj námietku miestnej nepríslušnosti, keď mal za to, že daný predmet konania vyplýva zo spotrebiteľského vzťahu medzi stranami sporu. Ma za to, že v danom prípade ide o čisto spotrebiteľský spor. Spotrebiteľský spor je spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

35. Žalobcovi vzniklo právo aj na úroky z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 v znení účinnom od 01.02.2013 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa podania žaloby, t.j. od 27.04.2017. Výška základnej úrokovej sadzby ECB bola v rozhodnom období vo výške 0,00 % ročne (súd má o tomto

vedomosť zo svojej činnosti § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4 675,77 eur od 27.04.2017 do zaplatenia.

36. Súd tak považoval žalobu žalobcu za dôvodnú, žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na zaplatenie sumy 4 675,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4 675,77 eur od 27.04.2017 do zaplatenia.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu (100%), preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.